

آزمون بالینی ساختارمند عینی

OSCE

یک امتحان ایده آل باید سه ضابطه ذیل را داشته باشد :

- 1- با اعتبار باشد Validity (امتحانی از جهت کلینیکی یک پزشک را بسنجد این قسمتها عبارتند از):
 - از بیمار تاریخچه کامل و مربوطه را بگیرد
 - معاینه فیزیکی انجام دهد
 - مشکل بیمار را از راه اطلاعات حاصله مشخص نماید
 - از تحقیقات و اطلاعات بدست آمده برنامه، درمان بیمار را تنظیم نماید
- 2- با ثبات باشد Reliability
- 3- عملی باشد Practicability

در یک امتحان کلینیکی باید نکات زیر را مورد توجه قرار داد:

- تعداد دانشجویان
- بیماران در دسترس
- تعداد کارمندان در دسترس و تخصص آنها
- محل و وسایل

OSCE امتحانی که قادر است بیشترین ضوابط بالا را دارا باشد

- 1- زیرا عملکرد دانشجو از راههای مختلف و در صلاحیت های گوناگون سنجیده می شود
- 2- ضواب ارزیابی قبلا بر اساس اهداف درس و فعالیتهای یادگیری دانشجو تعیین شده است (یعنی جداول درجه بندی شده و چک لیست و سیستم نمره گذاری از قبل معین شده است)

چه وقت از OSCE استفاده میشود؟

- مشاهده نمایش مهارت بالینی توسط دانشجو (مثل معاینه زانو)
- مشاهده دانشجو در بکار بردن دانش خود در زمینه ارتباط پزشک - بیمار (شامل نگرشها، مهارتهای ارتباطی و مهارتهای بین فردی)
- روش کلی این نوع آزمون: امتحان شونده از یک ایستگاه (station) به ایستگاه دیگر می رود (در هر ایستگاه و قبل از اینکه به ایستگاه دیگر حرکت کند باید عملی پیش بینی شده و معین را انجام دهد)

مثلا :

- در یک ایستگاه تاریخچه بگیرد .
- در یک ایستگاه بیمار را معاینه کند .
- در یک ایستگاه به سوالاتی با بیماری که در ایستگاه قبل دیده پاسخ دهد.
- یک ایستگاه گزارشات آزمایشگاهی و یا عکس رادیولوژی و غیره را تفسیر نماید
- در یک ایستگاه با اطلاعات جمع آوری شده ، برنامه درمانی بیمار را طرح ریزی و نسخه بنویسید .

اطلاعاتی در مورد ایستگاهها :

- در یک امتحان معمولی OSCE تعداد ایستگاه در حدود 15-20 میباشد فرصت مناسب برای هر ایستگاه 4-5 دقیقه است
- ایستگاههای روش : که دانشجو از بیمار تاریخچه می گیرد و یا امتحان فیزیکی انجام می دهد یک نفر مشاهده کننده یا observer از روی چک لیست از قبل تهیه شده عملکرد دانشجو را مورد ارزیابی قرار میدهد .
- ایستگاههای سؤال : که به دانشجو سئوالات امتحانی همراه بااطلاعات ، مشاهده کننده وجود ندارد در این ایستگاه از دانشجو در باره یافته ها پش در ایستگاه قبلی سؤال می شود .
- در انتها امتحان دانشجو بر اساس همه چک لیستها در ایستگاهها که توسط مشاهد کننده و یا حتی بیمار تکمیل شده و نیز پاسخنامه خود دانشجو ارزیابی می شود .

نکات قوت OSCE:

- اعتبار آن بالا است
- از عینیت برخوردار است
- اهداف شناختی ، مهارتی و تا حدودی نگرشی را می سنجد
- همه دانشجویان بطور یکسان مورد ارزیابی قرار می گیرند
- شانس در آن دخالتی ندارد
- برای گرفتن تاریخچه ایده آل است .
- دانشجو احساس می کند که در محیط کلینیکی قرار گرفته است
- به دانشجو میتوان باز خورد سریع ارائه داد .
- بسیاری از مراحل و قدم هایی که در OSCE بکار میرود قابل انعطاف میباشد .
- برای تمام مقاطع تحصیلی میتوان آنرا بکاربرد

OSCE میتواند توانایی های زیر را مورد سنجش قرار دهد:

- توانایی جمع آوری اطلاعات
- توانایی استدلال استنتاجی
- فراهم کردن باز خودر مفید برای عملکرد دانشجو
- توانایی نشان دادن ارتباط بین عملکرد و دانش ، دانشجو

OSCE میتواند صلاحیتهای بالینی (بعنوان ابزار دارای پایایی مناسب و تامین کننده بعضی از انواع روایی) را در

حیطه های زیر مورد سنجش قرار دهد:

- مهارتهای مصاحبه و گفتگو
- دانش
- تکنیکها
- مهارتهای تشخیصی
- توانایی استدلال در محیط واقعی
- مهارتهای اداره " مورد بیماری " (case)
- مهارتهای ارتباطی